ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 21ης Μαρτίου 1991 *

Στην υπόθεση C-314/89,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht München προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Siegfried Rauh

και

Hauptzollamt Nürnberg-Fürth (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989 (ΕΕ L 84, σ. 2),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, G. C. Rodríguez Iglesias, Sir Gordon Slynn, F. Grévisse και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο Rauh, προσφεύγων της κύριας δίκης, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Μονάχου Gerd Gorewoda και Hartmut Heinrich,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τους Dierk Booss, νομικό σύμβουλο, και Klaus-Dieter Borchardt, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας,

— το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενο από τον Arthur Brautigam, κύριο υπάλληλο διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση,

αφού άκουσε τις παρατηρήσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 13ης Νοεμβρίου 1990,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 15ης Ιανουαρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 2ας Οκτωβρίου 1989, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Οκτωβρίου 1989, το Finanzgericht München υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989 (ΕΕ L 84, σ. 2).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Siegfried Rauh, ο οποίος εκμεταλλεύεται γεωργική επιχείρηση, και του Hauptzollamt Nürnberg-Fürth

(Κεντρικό Τελωνείο του Nürnberg-Fürth) αφορώσας ποσότητα αναφοράς χορηγουμένης στο πλαίσιο του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος.

3 Ο Rauh ανέλαβε τη συγκεκριμένη γεωργική εκμετάλλευση την 1η Ιανουαρίου 1985, ως μελλοντικός κληρονόμος, δυνάμει συμβάσεως παραχωρήσεως της χρήσεως που συνήψε με τους γονείς του. Οι τελευταίοι είχαν προηγουμένως αναλάβει υποχρέωση μη εμπορίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί θεσπίσεως συστήματος πριμοδοτήσεων για τη μη εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και για τη μετατροπή του ζωικού κεφαλαίου βοοειδών γαλακτοκομικής κατευθύνσεως (ABl. 131, σ. 1). Η πενταετής περίοδος μη εμπορίας έληξε στις 21 Δεκεμβρίου 1984, δηλαδή λίγο πριν την ανάληψη της εκμεταλλεύσεως από τον Rauh.

4 Το 1989, μετά την προσθήκη του άρθρου 3α στον κανονισμό 857/84 με τον τροποποιητικό κανονισμό 764/89, ο Rauh ζήτησε από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές να του χορηγήσουν ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει της νέας διατάξεως. Η αίτησή του απορρίφθηκε για τον λόγο ότι ανέλαβε την εκμετάλλευση μετά τη λήξη της περιόδου μη εμπορίας και, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να αντλήσει δικαίωμα από την εν λόγω διάταξη. Κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως ο Rauh άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht München.

5 Κρίνοντας ότι η απόφασή του εξαρτάται από την ερμηνεία και, ενδεχομένως, από το κύρος της σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως, το Finanzgericht München ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Οι παραγωγοί οι οποίοι ανέλαβαν τη γαλακτοκομική εκμετάλλευση μετά τη λήξη της υποχρεώσεως μη εμπορίας λαμβάνουν, επίσης, ειδική ποσότητα αναφοράς, βάσει του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, σε περιπτώσεις κληρονομικής ή άλλης παρόμοιας διαδοχής στην εκμετάλλευση;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Είναι έγκυρος ο κανονισμός (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, κατά το μέτρο που οι παραγωγοί, οι οποίοι ανέλαβαν την εκμετάλλευση μόνο μετά τη λήξη της υποχρεώσεως μη εμπορίας, δεν λαμβάνουν ειδικές ποσότητες αναφοράς, σε περίπτωσεις κληρονομικής ή άλλης παρόμοιας διαδοχής στην εκμετάλλευση; »

6 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, οι σχετικές διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνον καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του πρώτου ερωτήματος

7 Αντικείμενο του πρώτου ερωτήματος είναι, κυρίως, αν το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84 έχει την έννοια ότι επιτρέπει, υπό τους όρους που θέτει, τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς σε παραγωγό ο οποίος ανέλαβε γεωργική εκμετάλλευση λόγω κληρονομίας ή μέσω ανάλογης προς την κληρονομία πράξης, μετά τη λήξη υποχρεώσεως μη εμπορίας που είχε αναλάβει ο δικαιοπάροχος, βάσει του κανονισμού 1078/77.

8 Επιβάλλεται καταρχάς να τονιστεί ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος δεν περιελάμβανε, αρχικώς, ειδική διάταξη προβλέπουσα τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς οι οποίοι, συμμορφούμενοι προς υποχρέωση που ανέλαβαν δυνάμει του κανονισμού 1078/77, δεν παρέδωσαν γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που καθόρισε το οικείο κράτος μέλος. Ωστόσο, με τις αποφάσεις της 28ης Απριλίου 1988, στις υποθέσεις 120/86, Mulder (Συλλογή 1988, σ. 2321), και 170/86, Von Deetzen (Συλλογή 1988, σ. 2355), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η κανονιστική αυτή ρύθμιση είναι ανίσχυρη επειδή παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον δεν προβλέπει τη χορήγηση ποσοτήτων αναφοράς.

9 Με τις προαναφερθείσες αποφάσεις το Δικαστήριο διαπίστωσε, αφενός, ότι παραγωγός που αυτοβούλως διέκοψε την παραγωγή του επί ορισμένο χρονικό διάστημα δεν μπορεί θεμιτώς να προσδοκά ότι θα μπορέσει να την επαναλάβει υπό τις ίδιες συνθήκες που ίσχυαν προηγουμένως και ότι δεν θα υπαχθεί, ενδεχομένως, σε νέους κανόνες θεσπιζομένους στον τομέα της εμπορικής και της διαρθρωτικής πολιτικής (απόφαση Mulder, σκέψη 23· απόφαση Von Deetzen, σκέψη 12) και, αφετέρου, ότι εφόσον ο παραγωγός ενθαρρύνθηκε με πράξη της Κοινότητας να αναστείλει την εμπορία για ορισμένη περίοδο, χάριν του γενικού συμφέροντος και αντί καταβολής πριμοδοτήσεως, μπορεί θεμιτώς να προσδοκά ότι δεν θα υποστεί, με τη λήξη της υποχρεώσεώς του, περιορισμούς που θα τον θίγουν ειδικώς λόγω ακριβώς του γεγονότος ότι έκανε χρήση των δυνατοτήτων που του παρέχει η κοινοτική ρύθμιση (απόφαση Mulder, σκέψη 24· απόφαση Von Deetzen, σκέψη 13).

10 Μετά την έκδοση των αποφάσεων αυτών το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 20 Μαρτίου 1989, τον προαναφερθέντα κανονισμό 764/89. Με τον κανονισμό αυτόν προστέθηκε νέο άρθρο 3α στον κανονισμό 857/84, κατά το οποίο οι παραγωγοί οι οποίοι δεν παρέδωσαν γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς, συμμορφούμενοι προς υποχρέωση που ανέλαβαν δυνάμει του κανονισμού 1078/77, λαμβάνουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ειδική ποσότητα αναφοράς υπολογιζόμενη ανάλογα με την ποσότητα γάλακτος που παραδόθηκε ή την ποσότητα ισοδυνάμου γάλακτος την οποία πώλησε ο παραγωγός κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών που προηγήθηκαν της καταθέσεως της αιτήσεώς του για χορήγηση πριμοδοτήσεως μη εμπορίας ή μετατροπής.

11 Η διάταξη αυτή συμπληρώθηκε με το άρθρο 7α του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, του σχετικού με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 (ΕΕ L 139, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1033/89 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 1989 (ΕΕ L 110, σ. 27), στο εδάφιο 1 του οποίου ορίζεται ότι «η ειδική ποσότητα αναφοράς που παρέχεται υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, σε περίπτωση μεταβίβασης της εκμετάλλευσης λόγω κληρονομίας ή μέσω ανάλογης προς την κληρονομία πράξης, μεταβιβάζεται (...) υπό τον όρο ότι ο παραγωγός που αναλαμβάνει την εκμετάλλευση, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, αναλαμβάνει γραπτώς την υποχρέωση να τηρεί τις δεσμεύσεις του προκατόχου του».

12 Ωστόσο, το προαναφερθέν άρθρο 7α, πρώτο εδάφιο, ρυθμίζει μόνο την περίπτωση κατά την οποία στη συγκεκριμένη εκμετάλλευση έχει ήδη χορηγηθεί ειδική ποσότητα αναφοράς, δυνάμει του άρθρου 3α του κανονισμού 857/84, κατά τον χρόνο

μεταβιβάσεώς της λόγω κληρονομίας ή μέσω ανάλογης προς την κληρονομία πράξης. Αντιθέτως, δεν ρυθμίζει περίπτωση όπως αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, στην οποία δεν είχε διατεθεί ειδική ποσότητα αναφοράς στον δικαιοπάροχο.

13 Το ίδιο ισχύει και για το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 857/84, του οποίου οι διατάξεις περί κληρονομικής μεταβιβάσεως γεωργικής εκμεταλλεύσεως δεν αφορούν, εν πάση περιπτώσει, την περίπτωση εκμεταλλεύσεως στην οποία δεν έχει χορηγηθεί ποσότητα αναφοράς πριν από τον χρόνο μεταβιβάσεως.

14 Συνεπώς, παραγωγός που βρίσκεται σε κατάσταση όμοια με εκείνη του προσφεύγοντος της κύριας δίκης δεν μπορεί να επικαλεστεί άλλη διάταξη από το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84 προκειμένου να ζητήσει ποσότητα αναφοράς.

15 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, σχετικώς, ότι το δικαίωμα για χορήγηση ποσότητας αναφοράς, που παρέχει το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84, αποτελεί το αντάλλαγμα για την ανάληψη της υποχρεώσεως μη εμπορίας. Συνεπώς, μόνον ο παραγωγός ο οποίος εκπλήρωσε ο ίδιος μια τέτοια υποχρέωση μπορεί να επικαλεστεί την εν λόγω διάταξη. Κατά συνέπεια, μολονότι μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 3α ο κληρονόμος ή ο εξομοιούμενος προς αυτόν, ο οποίος αναλαμβάνει τη γεωργική εκμετάλλευση κατά τη διάρκεια της περιόδου μη εμπορίας, εφόσον τηρεί τις υποχρεώσεις που ανέλαβε ο δικαιοπάροχος, αντιθέτως δεν μπορεί να επικαλεστεί τη διάταξη αυτή κληρονόμος ή εξομοιούμενος προς αυτόν, ο οποίος, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αναλαμβάνει την εκμετάλλευση μετά τη λήξη της υποχρεώσεως εμπορίας που είχε αναλάβει ο δικαιοπάροχος.

16 Η άποψη αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

17 Αποτελεί, πράγματι, πάγια νομολογία (βλ. προσφάτως την απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1986, 201/85 και 202/85, Klensch και λοιποί, Συλλογή 1986, σ. 3477, σκέψη 21) ότι, όταν απαιτείται ερμηνεία του παραγώγου κοινοτικού δικαίου, ο σχετικός κανόνας πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο προς τις διατάξεις της Συνθήκης και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

18 Επιβάλλεται, σχετικώς, να τονιστεί ότι παραγωγός ο οποίος, όπως στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, στερήθηκε, λόγω εφαρμογής διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας που παραβιάζουν την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της δυνατότητας να λάβει ποσότητα αναφοράς μετά τη λήξη της υποχρεώσεως που είχε αναλάβει δυνάμει του κανονισμού 1078/77, δεν μπόρεσε, κατά συνέπεια, να μεταβιβάσει το πλεονέκτημα που συνιστά η ποσότητα αναφοράς στον κληρονόμο του ή στον διάδοχό του στο πλαίσιο ανάλογης προς την κληρονομία πράξεως. Ο παραγωγός αυτός υπέστη, συνεπώς, περιορισμούς οι οποίοι τον έθιξαν ειδικώς, λόγω ακριβώς της υποχρεώσεως μη εμπορίας που είχε αναλάβει.

19 Οι περιορισμοί αυτοί διατηρούνται αν το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84 ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον κληρονόμο ή στον προς αυτόν εξομοιούμενο να ζητήσει, όπως και ο ίδιος ο παραγωγός, τη χορήγηση ειδικής ποόστητας αναφοράς υπό τους όρους που προβλέπουν οι διατάξεις του εν λόγω άρθρου.

20 Η Επιτροπή αντέταξε σχετικώς το επιχείρημα ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι ο παραγωγός που ανέλαβε υποχρέωση δυνάμει του κανονισμού 1078/77 μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προκειμένου να επιτρέψει στον κληρονόμο του ή στον προς αυτόν εξομοιούμενο, ο οποίος αναλαμβάνει την εκμετάλλευση μετά τη λήξη της περιόδου μη εμπορίας, να ζητήσει ειδική ποσότητα αναφοράς, η δυνατότητα αυτή πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να περιοριστεί σε εκείνη μόνο την περίπτωση κατά την οποία ο δικαιοπάροχος προέβη στις απαιτούμενες ενέργειες, πριν από τη μεταβίβαση της εκμεταλλεύσεως, ώστε να χορηγηθεί στην εκμετάλλευση η ειδική ποσότητα αναφοράς, πράγμα που προϋποθέτει ιδίως την υποβολή σχετικής αιτήσεως.

21 Η αντίρρηση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή, δεδομένου ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στον παραγωγό το γεγονός ότι δεν υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς την οποία δεν εδικαιούτο να ζητήσει βάσει της εφαρμοστέας τότε κοινοτικής ρυθμίσεως.

22 Συνεπώς, εάν το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84 ερμηνευόταν υπό την έννοια που του προσδίδει η Επιτροπή, θα ήταν ασυμβίβαστο με τις απαιτήσεις που απορρέουν από την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όπως αυτή εφαρμόσθηκε με τις προαναφερθείσες αποφάσεις Mulder και Von Deetzen.

23 Αντιθέτως, παρόμοια περίπτωση ασυμβιβάστου μπορεί να αποφευχθεί εάν το εν λόγω άρθρο ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στους « παραγωγούς » στους οποίους αναφέρεται περιλαμβάνονται, εκτός από τους διευθύνοντες τη γεωργική εκμετάλλευση οι οποίοι ανέλαβαν προσωπικώς υποχρέωση δυνάμει του κανονισμού 1078/77, και εκείνοι οι οποίοι, μετά τη λήξη της υποχρεώσεως που είχε αναλάβει ο διευθύνων την εκμετάλλευση, ανέλαβαν τη συγκεκριμένη γεωργική εκμετάλλευση λόγω κληρονομίας ή μέσω ανάλογης προς την κληρονομία πράξεως.

24 Συνεπώς, η τελευταία αυτή ερμηνεία πρέπει να γίνει δεκτή.

25 Για όλους αυτούς τους λόγους στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί ως απάντηση ότι το άρθρο 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, έχει την έννοια ότι επιτρέπει, υπό τους όρους που καθορίζει, την χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς σε παραγωγό ο οποίος ανέλαβε γεωργική εκμετάλλευση, λόγω κληρονομίας ή μέσω ανάλογης προς την κληρονομία πράξεως, μετά τη λήξη υποχρεώσεως μη εμπορίας που είχε αναλάβει ο δικαιοπάροχος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

26 Ενόψει της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, το δεύτερο ερώτημα καθίσταται άνευ αντικειμένου.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει, ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης, το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Finanzgericht München, με Διάταξη της 2ας Οκτωβρίου 1989, αποφαίνεται:

Το άρθρο 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, έχει την έννοια ότι επιτρέπει, υπό τους όρους που καθορίζει, τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς σε παραγωγό ο οποίος ανέλαβε γεωργική εκμετάλλευση, λόγω κληρονομίας ή μέσω ανάλογης προς την κληρονομία πράξεως, μετά τη λήξη υποχρεώσεως μη εμπορίας που είχε αναλάβει ο δικαιοπάροχος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977.

Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Slynn Grévisse Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Μαρτίου 1991.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida